

Thabor is het eerste „*teeken van den Zoon des menschen*”, ziende op het kruis waaraan hij sterven zou, gelijk straks ten *tweeden* male „het teeken van den Zoon des menschen” zal gezien worden, als hij wederkomt in heerlijkheid.

Maar gelijk het *dán* het teeken zal zijn, dat zijn volle heerlijkheid staat door te breken, zoo was het hier het teeken, dat de volheid van dood en vloek over hem stond te worden uitgegoten.

Gelijk oudtijds in onze steden als het schavot werd opgericht, van alle tranen de klokken werden geluid, zoo dringt hier het gelui van de klokken des hemels door, om den ernst van Golgotha op aller hart te werpen.

Van Thabor gaat het geroep uit, dat Golgotha komt.

Slechts dit is hier vreemd, dat die aankondiging van den uitgang te Jeruzalem, niet tot de wereld, niet tot Israël, zelfs niet tot de apostelen in vollen getale uitgaat, maar wel verstaan, alleen tot Jezus zelf komt, en dat slechts drie van zijn jongeren er getuigen van zijn, dat Mozes en Elia hem zijn lijden en zijn sterven verkondigen. Het „teeken des lijdens”, zoo ge wilt, het teeken van het Lam Gods, dat geslacht zal worden, blijft verborgen voor het oog van wie buiten staan, en wel verre van het van Thabor de wereld in te dragen, verbiedt Jezus zijn discipelen iets te zeggen van wat zij gezien hebben, zoolang hij niet zou zijn opgestaan uit de dooden.

En dit bevreemdt te meer, omdat men zich onwillekeurig afvraagt, of er dan eenig stuk was in het drama des lijdens dat te komen stond, dat Jezus zelf niet wist. Hij die zelf straks den jongeren op den weg naar Emmaus de Schriften uitlegt, en beginnende van Mozes en al de profeten, hun toont, dat de Christus *alle deze dingen lijden moest* en alzoo in zijne heerlijkheid ingaan, had toch zelf allerminst van noode dat hem de uitgang dien hij te Jeruzalem volbrengen zou, nog opzettelijk, en op zoo indrukwekkende wijze door Mozes en Elias werd aangekondigd.

Dat de discipelen aan zulk een plechtige verzekering behoefte hadden, verstaat ge. Als zelfs een Petrus nog door een „Satan, ga achter mij!” moest worden teruggewezen, omdat hij aan den bloedigen afloop van Jezus' verschijning niet gelooven wilde, dan kunt ge er in komen, hoe zulk een wonder als van Thabor noodig was, om hen diep van den ernst en de onafwendbaarheid van het komende lijden te doordringen.

En toch blijkt uit alles, dat dit *niet* het doel van Jezus' ver-